

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izvzema ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrta leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrta leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr., za četrta leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospe učiteljice na ljudskih šolah in za dijake volja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četrta leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenne petih vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Čeravnštvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Avstrija in orientalno vprašanje.

Na Dunaji 24. dec. [Izv. dop.]

Pod navedenim naslovom prinaša „D. Zeitung“ organ tistih Nemcev tukaj in drugod v Avstriji, kateri se ne morejo nasiti sovraštva do vsega, kar je Slovansko, katerim i najmanjša drobtinica nij po volji, ki se vsak vek enkrat ukrade iz drž. očetovske (kakor pravijo) za Slovane skrbeče roke, prinašajo članek, kateri da misliti, da je ali adreso zgrešil, ali pa, da je ideja Jugoslovanstva uže tako evidentna, da celo nemšk sofist ne more vprašanja zedinjenja slovenskega juga več iz površja dnevnih in za Avstrijo čarovnih vprašanj izbačiti. — Nemec je pisal članek in zedinjen slovenski jug mu nij iz kulturnih in družih vsakemu otroku jasnih uzrokov potrebnost, ampak nemško srce trepeče pred severnim kolosom. Slovence seveda izpušča, ti so po nemškem programu, katerega se krčevito vsak Nemec drži „gallafressen“ nemški narodov lakomnosti; ali ipak je lepo o skrajno nemškem listu, da tako lepo dokaže, da je za Avstrijo združen slovenski jug krvava potreba „Deutsche Ztg.“ namreč piše: „Nij protislovja, če ravno nemška stranka avstrijski vladi svetuje, da naj v podonavskih pokrajinah slavjansko politiko dela. Nespametno je, na Češkem samosvestnemu in vpljivnemu nemškemu življu po slovenski politiki breo dati, ali iz tega ne izvira, da se naj v slovenskem jugu enako postopa. Doli imamo na avstrijskih tleh od Drave do Adrije 3 milijone Srbo-Hrvatov, katerim so sosedje 3 milijoni Srbo-Hrvatov na turško-srbski zemlji; par tisoč Italijanov v Adrijskih lukah je le, ki bi se stvaritvi narodne jugoslovanske države protivili. —

Razumen politik brez narodnih simpatij in antipatij, ki računi z danimi faktorji, bode rekel, da so Slovani, ki so na severu države nevšečnost, na jugu element moči, katere gojitev in uporabljenje državna korist terja.

Ustanovljenje prve jugoslovanske univerze v Zagrebu mora se srečnim dejanjem v tem ogledu nazivljati, katerega pomen se je v Nemčiji več uvaževal, nego pri nas. — Če se Jugoslovani navadijo, da duševno središče na avstrijskih tleh iščejo, navadili se bodo v politiki tja ozirati. — Ustanovljenje vseučilišča je le polovično dejanje; zraven novega kulturnega doma v jugu mora se ustvariti tudi narodno zastopstvo, v katerem ves srbsko-hrvatski narod vez, edinstvo najde. Če se neče, da Ilirci z Belgradom ljubkujejo, ampak v Zagreb težijo, mora v Zagrebu narodno zastopstvo delavati, katero po številu in upljivu srbsko „skupščino“ nadvisuje.

To je lahko mogoče, ker zdajšnja Srbija, — edina, ki teži zraven Avstrije po južnih Slovanih, — združuje le 1 milijon Srbo-Hrvatov v Avstriji sorodnih prebivalcev, katerih je v trojedini kraljevini trikrat toliko. Združenje Bosnije z avstrijsko Ilirijo pa dela samostojno Srbijo nemogočo; zgubila se bode in mora se zgubiti v velikosrbski državi, katere žeslo bode nosil le avstrijski cesar.

Zanimivo je, da je še pred malo leti Bosnjak katoličan — polovica Bosnije pa je katoliška — v razgovoru z razkolnikom — bratom avstr. vladarja nazival: „naš kralj“, gotovo spomin iz onih časov, ko je Bosnija spadala pod štefensko žeslo. Mej tem časom je kriva orientalna politika avstrijske vlade to mišljenje prebivalstvu Bosnije drugačila, vendar nij treba dosti ročnosti, da

se ti nazori zopet ožive. — Stvarjenje hrvaško-slovansko-dalmatinske države poleg ne pod štefensko krono, zadostuje popolnem (na Slovence si pozabil,) da se enkrat izredno moč narodnega principa za avstrijske koristi uporablja.

Taka jugoslovanska aktivna politika se veda nij brez ovir, Magjari sanjarijo o veliki državi sinov Arpadovih, oni si jugoslovanske dežele le kot „partes adnexae“ ne kot ravnovažne jim misliti morejo, ali Magjari bodo uvideti morali, da je še ogersko ozemlje magjarski razprostijoči se moči preveliko; — miren pogled na njihove koristi bode Magjare prepričal, da nij mogoča magjarska nadvlada nad Ilirijo, da je bolje za nje, ker se uže združenje slovenskega juga ne da opovirati, v Ilircih prijatelje, nego sovražnike imeti.“ Dalje pravi „D. Ztg.“, da je Magjarom prijateljstvo z Jugoslovani svetovati, ker tedaj jim je lažje delo z malimi narodiči na magjarski zemlji; združenim Magjarom, Jugoslovanom in Nemcem je nasprotovanje vzhodu lože in absorbcija družih podonavskih pokrajin v trgovinskem, političnem in vojaškem oziru je potem le vprašanje časa; Kossuthova misel konfederacije podonavskih držav je v drugem smislu mogoča; dualizem t. j. ideja samostojne ogerske države ostaje, „weil die, als Bundesstaat organisirte Monarchie eine weitgehende Selbstständigkeit der einzelnen Reichstheile verträgt.“ — Nemški list pravi dalje: „Če je nemško-avstrijskega dela države narodna skupnost od krkonoskih gorá do Adrije osigurjena, (Čehe in Slovence ne izpusti za nobeno ceno ne), izprevidimo, zakaj bi iz našega stališča se protivili federativni osnovi vzhodne, državne polovice, v kateri so naravno trije deli namreč: Madjari, Slovani in Rumuni.

Listek.

Mladostni spomini.

(Izvirna povest. Spisal Liberius.)

(Dalje.)

II.

„Valentin, kaj sloniš tu“, pravi Pavlina z boječim glasom, ko se mu približa?

„Nič, nič, sedim in premišlujem, če imam še kaj mislij.“

„Valentin, to nij res, in ti si bled, ti si spremenjen.“

„Ne, ne tega ne, srečen sem zdaj če sicer nikdar, kajti govoriti smem s tobaj in ljudje me ne vidijo, spremi te hočem in jeziki me ne obrekujejo.“

„Kaj je to, tega ne umem ljubi Valentin, govori resnico.“

„Tega ne smem, tega si skoraj ne upam, dokler nisem prepričan, da ni vse

zastonj Pavlina, dokler ti nisem več kot navadni drugi ljudje.“

Pri tej besedi se srečata njuna pogleda, in deključno oko se pobesi, rudečica jo oblije, beseda ji ne gre iz ust.

Ako bi bil mogel kedo opazovati ta objemlje, ta skriven poljub, ki je združil pri tej priči srečna človeka; rekel bi bil: „ljubita se.“

Tihota nastane po tem. Zimski sneg se taja, iz strmin drči v dolino in jelke se priklanajo in vrani kričijo in življenje, skrivno gozdno življenje se razliva po holmih, po gozdu in povsod.

„Kdaj se vidiva zopet Pavlina“? pravi Valentin, ko prideta do razpotja, kjer se ločite poti proti Žagarjevemu mlinu in Ravnej vasi, Valentinovemu domovanju. „Ne vem“, pravi žalostno deklica.

„Vsaj veš, moj oče so ostri, nikamor ne smem brez njihovega dovoljenja in domu —

zdaj še ne moreš priti. Počakaj ali govori z očetom odkritosrečno in možato potem“ —

Zadnje besede ne čuje Valentin, kajti Pavlina prav urno izgine za ogrom, kajti od daleč se čuje, kot bi se bližale moške stopinje.

„Potem, potem“, ponavlja zavzet Valentin. „Potem potem bomo pili tistega grenkega, rumenega“ se krohoče berač Jurko prišedši za voglom, kazaje nagajivo svojo gerjačo na nasprotno stran koder je odšla Pavlina in popravlja svojo vedno spremljevalko bisago na kljukasto ramo.

„Kdo govori šteboj“? se čuje resen, zapovedljiv glas Valentinov. „Pojdi kamor si namenjen, ako ne, pokažem ti jaz pot, da me pomniš!“

„Ne, ne Valentin, moje noge ubero to stermimo tudi v polnoči, je vse eno. Le ne jezite se in ne kremžite, če ne vam zapojem

Nasprotno, taka kombinacija je več vstrajna nego vladanje Madjarov in je v imenu državne koristi želiti; najvažnejše narodnosti v spodnjih podonavskih deželah dobijo le tako ono organično stalo, katero jim gre.“

Pisatelj članka pravi proti koncu, da Turčija po takem druženi nema škode, ker Srbija iz listnice držav po takem izgine, tekmeča nij v njej in Rusiji, s katero bode (Nemcem) vsakako enkrat krvavi ples, se lože Avstrija in Turčija zoperstavljati; Galicija se ne more ne strategično, ne narodnostno rešiti.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 28. decembra.

Iz vseh krajev se poroča, da je bil o božiči hud mraz in na vseh železniških progah je bilo zamrzneno ali zameteno tako, da so pošte zastale.

Kranjecem je prinesel božič cesarjevo potrjenje v deželnem zboru sklenene postave, s katero je šolnina odpravljena. Tudi mali napredek.

Mladočehi so imeli v nedeljo 27. v Pragi shod svoje stranke, v katerem se je govorilo: ali iti ali ne iti v državni zbor. Kako se je posvetovanje vršilo, tega doslej še neznamo.

Češki „Pokrok“ piše o propadu vlade pri volitvah velikega posestva gornje avstrijskega, ki pošilja tri konservativne poslance v državni zbor, in o propadu dunajske vlade pri glasovanju o teh volitvah, kajti pri minulih volitvah v rajhsrat so imeli glasovalno pravico tudi užitarji duhovenskih posestev in beneficij, kar nekaterim deželnim zborom nij bilo po volji in v rajhsratu tudi v začetku ne dr. Herbstu, katerega je zopet minister Unger zavračal, ter branil in zagovarjal konservativce, da imajo duhovni beneficijanti velilno pravico na dalje, — kar je obveljalo. — Vlada ima tu svoje uzroke, pravi „Pokrok“, da je naenkrat konservativcem tako povoljna — znano je to Ungerju, ki jo zagovarja in Herbstu, ki temu navidezno nasprotuje; dokaz, da baš trdno ne stojte decembristi, je tedaj razpor mej vlado in Herbstom, ki res na jako slabih nogah mora stati, ki se poslužuje takih zvitih sredstev, da bi se uzdržala.“

Vnanje države.

Ruski car je ukazal deti velicega ruskega kneza Nikolaja Konstantinoviča pod kuratelo njegovega očeta zaradi znamenj blaznosti, katere so opazovali zdravniki na tem v Krezu.

Ruski car je pred nekimi dnevi francoskemu maršalu Mac Mahonu podelil red

sv. Andreja, in prijateljsko pismo, v katerem cesar izraza zahtev in simpatijo k narodu francoskemu, ko je bila carica ruska na njenem slednjem potovanju po Franciji povsodi s tako pozornostjo sprejeta.

V Tomsku je cela filijala ruske državne banke okradena in vzeto 340.000 rubljev!

Francoska narodna skupščina je sprejela postavbo, vsled katere si sme Marseille 16 milijonov, Pariz pa 220 milijonov frankov na posodbo vzeti, potem je pa seje odložila do 5. januarja.

Iz **Londona** se zopet velika železniška nesreča poroča. Pri Shiptonu na vzhodni železnici je posebni brzovlak iz tira skočil in več vagonov je palo v kanal. Do 10. ure 25. dec. so našli 30 mrtvih ljudi, a najbrž je še več sopotnikov življenje izgubilo.

Iz provincije **Pernambuco** so jezuitje izpodenj.

Dopisi.

Iz Trnovega na Notranjskem 25. decembra. [Izv. dopis.] „A če se postavne določbe strogo ne izvršujejo nij nemogoče, da i nas zadene strašna nesreča“ — tako sem vam vzdajnič pisal. Da bi se to ne bilo vistinilo, kakor se žalibože je! Mesto veselih praznikov došla je tuga i žalost: živinska kuga je prestopila istersko mejo i se v naši vasi prikazala. Ubogej vdovi (po domače Zahoeci) erknili ste dve kravi, ostala goveda, tri na številu bila so jej po ukazu komisije za kužno bolezen ubita in z onimi zakopana.

12. t. m. zbolel je vol omenjene vdove. Poklicani izvedenci so se izrekli, ka bolezen nij kužna: vendar nijso imeli upanja, da bi ozdravel in za to jej svetovali, naj vola zakolje, da bo vsaj meso in kožo porabila. Tako se tudi zgodi. A komaj 8 dnij preteče, crkne jej krava — kmalu potem tudi druga in dr. Razpet je konstatoval, da je bolezen kužna. Bila je kuga gotovo iz Istre zanesena, kajti v omenjeni hiši — oziroma v hlevu je bivalo prenočišče beračev, cunjarjev, tihotapev, železniških radnikov itd. Sedaj smo zatvoreni — straže povsod okolo vasi. Jutri dojdejo vojaci. Hiša, kjer se je kuga prikazala, je naravno tudi strogo obstražena. Do zdaj nij čuti, da bi se bolezen širila.

Iz Rocola pri Trstu 21. decembra. [Izv. dop.] Žalost in jeza ste me prešinile po vseh udih, ko zagledam pred cerkvijo katinarsko na zidu katinarske kmetske šole,

napis v laškem jeziku narejen, dasi ravno je to slovenska šola, in učitelj Slovenec in ne verjamem, da bi učitelj sam vedel, kako se po italijansko bob pravi. Čemu se dela ta nečast našemu poštemu slov. narodu. To preziranje slovenščine sem zagledal ravno ko sem iz cerkve prišel, in rekel sem si: kako je to, da naš oče magistrat nema nobenega, da bi vedel slovensko pisati, in da bi za našo slovensko šolo i slovenski napis postavil. — Zakaj naš milostni magistrat naš deželni jezik tako zaničuje, zakaj nam italijanščino sili? Kdaj so bili v Katinari Italijani?

Z Dunaja 22. dec. [Izvirni dopis]. Državni poslanci so šli na praznike domov in naša slavna lesenjača pred škotskimi vrati bode do 20. januarja prazna stala ali morda še dalje, ker poslancem se je plačal pot za nazaj, a se jim reklo, da bodo pisмено pozvani priti, kadar bode čas, ali kadar se bode gospodu ministru Lasserju potrebno zdelo. Ker jih tedaj nij tu, smemo jih malo soditi, posebno naše slovenske. Tistim izmed njih, ki so govorili za načela, katera zastopati imajo nalog od svojih volilcev in od slovenske narodne stranke, hvala. Tudi onim ne moremo nič hudega reči, ki nijso goverili, ker so menj zmžni. Ali to pa nam ne gre v glavo zakaj je grof Hohenwart gorenjske Slovence le molčé zastopal? Zakaj sploh še nij nič goveril, kakor lani takrat, ko je imel svojo osobo braniti proti Auerspergu? Ali mož, ki se smatra za vodjo „desnega centra“ in tako rekoč za vodjo cele opozicije, nič več ne ve, kako so ob njegovem času vstajali v deželnih zborih in v drž. zboru vodje ustaverne stranke: Herbst, Giskra, Granitsch, Kuranda, itd. zaporedom in Hohenwartovo vlado ljuto pobijali in več dosegli, kakor on s svojim molčanjem? Ali jim hoče H. hudo z dobrim povračevati? To so vprašanja, katera si tukajšnji Slovani, tudi protirajhsratovski Čebi, stavljamo in ne vemo odgovora na-nje. (Mi tudi ne. Ur.)

Iz Peterburga 20. dec. [Izv. dop.] Če povem, da ne eden iz naših velikih časnikov nij odgovoril na znano najavljenje pruskih Poljakov, pa da so vsi v kratkih noticah brez vsakih komentarijev ponatisnili ga, bode najbolje objasnjeno, kako se naša vsakdanja žurnalistika zadnji čas obnaša proti Slavjanom neruskim. Nasproti temu so

pesem o vkletem graščaku, ki se je tudi jezil in pačil.“

Valentin videč, da ne opravi nič z zvitim postopačem, da mu nekaj krajcarjev, da se ga iznebi.

Zopet je bilo vse tiho. Solnce, le svetlo solnce je sijalo sè svojimi žarki, sneg se je tajal, vrani so kričali in beračeva, hripava pesem se je čula v dolino, ki je korakal proti bližnji vasi, kjer bode vesel, pa le vesel — pri brinjevcu.

III.

Mlinska kolesa Žagarjevega mlina so počivala, njihov gospodar Žagar pa je hodil s kolom v roci okolo njih in jezu, ter tu nekaj premaknil, tam dvignil, odstranil po postavah svojega uma in tudi sem ter tja nekoliko poklel in porobantil, kajti snežnica, ki je pridrla iz gore, poškedovala mu je mlin za precej grošov, na tanko še sam ni vedel koliko. „V vodo bode te pali

oče, v vodo“, pravi nekdo, ki se zdaj približa in se vsede na hloed, ki je ležal poleg jezu. „Vsaj bi bilo morda najbolj, da bi meni jezeč se Žagar dvigovaje in opiraje se s kolom, hoteč premakniti kolesovo os v prejšno lego.

„Pomagam vam“, pristavi zopet prišlec. Izgovorivši se pridruži mlinarju, ter uredi kmalu mnoge zapreke.

Črez nekoliko je ropetalo zopet mlinsko kolo, voda je šumela. Žagar in Valentin, ta je bil namreč njegov pomagač, sta sedela na solncu pred mlinom in starejši je kadil denes cigaro, kajti dobil jo je v dar od mladega tovariša.

„Teško uže zmagujete Žagar, kakor vidim, svoje delo“, pravi črez nekoliko Valentin. „Pustite toraj in počivajte, mnogo ste se trudili v svojem življenju!“

„Kako pa“, odgovarja smeječ se Žagar. „Če bi bil bogat, kot ti, ali tvoj oče, potem

bi tudi jaz govoril tako, a revež naj se ubija, da mu vterpnejo roke, za drugo ni na svetu.“

„Bogastvo nij še vse Žagar. Mnogo je bogatih, ki pa vendar niso zadovoljni in si žele nekaj, kar je več kot zlato in srebro.“

„Tacega človeka poznam tudi jaz, to je tisti, ki sedi pri vas, to sem jaz.“ Pri tej besedi se srečata Valentinov in Žagarjev pogled. „Kaj neki bi si vi želeli, radoveden sem“ meni starec „vsega imate v obilu.“

Valentin je nekoliko v zadregi. „Smilite se mi oče, ker morate toliko truditi se v svojej starosti, želim si, da bi vam tega ne bilo potreba, da bi se k meni preselili in še nekega pridjali s soboj.“

„Kaj“? pravi Žagar, čudev se, da mu cigara pade iz roke.

„Tako je, če ste zadovoljni“, odgovarja Valentin „srečni bode mo potem trije: jaz, vi in — Pavlina.“

pa posamezni učeni in različne korporacije jele pridnejši izučati „Slavjansko vprašanje“ in različne z njim zvezane prikazni; nekateri celo terjajo, da bi se uvelo kot učni predmet v gimnazije „Slavjanovedenje“, to je znanje starožitnosti, historije, jezika in literature različnih slavjanskih plemen. — Nijso pa še daleč tudi tisti časi, ko se je pri nas mnogo pisalo o sporazumljenji s Poljaki in o položnji drugih Slavjanov, ko so se pojavljale, če ne obširne razprave, pa vsaj kratke notice o tem, kaj se godi pri soplemenikih onstran granice, nekaj časa sem pa je vse utihnulo in še kratke opazke so postale bele vrane. Zato se pa pečajo toliko več s francosko republiko Mac-Mahonovo. Uzrokov nij treba daleč iskati in jih tudi lahko vsak sam ugane.

V našej stolici izhaja do 12 velikih dnevnih političnih ruskih časnikov, nekateri iz mej njih tudi brez cenzure. Najbolj iz vseh se je zadnji čas pečal z avstrijskimi Slavjani še „Sin otečestva“ in se bo kakor slišim, tudi v prihodnjič. (En članek njegov je bil priobčen tudi v „Slov. Narodn.“) Ta časopis je po Rusiji najbolj razširjen in najcenejši. Kar mi je znano, da se tudi v Avstriji naročujejo na naše liste, in ker se bliža novo leto, bi ga vsem z lahko vestjo najbolj priporočal.

V poslednji seji „Slavjanskega komiteta“ je tudi po Slovenskem znani, jako marljivi g. Berezin, bivši ruski konzul v Reki, kateremu so jugoslovanske razmere dobro znane, prednašal „o mitologičnih verovanjih avstrijskih južnih Slavjan.“ Njegov precej obširni spis je bil sprejet s vseobčo pohvalo.

K.

Domače stvari.

— (Potrjena deželna postava.) Cesar je potrdil postavo, v kranjskem dež. zboru skleneno, vsled katere se ne sme nalogati davkarska naklada za deželne, okrajne in občinske potrebe onim posestnikom, čijih hiše so celo ali nekoliko najemniškega davka oproščene.

— (Ljubljanski mestni zbor) ima denes, vtorek zvečer sejo, v kateri bode sklepal o občinskem proračunu za leto 1875. Določil bode gotovo marsikater goldinar iz davkovskega denarja za menj potrebne in menj silne reči, — a ljubljansko mesto ostane

blatno in zanemarjeno, kakor še nikdar nij bilo tako zelo kot zdaj, ko odločujejo nemškutarski c. kr. uradniki in komandiranci, kdo bode z mestom upravljal.

— (Gr. Jos. Auersperg), graščak na Kranjskem je dobil ime in dostojanstvo tajnega svetovalca.

— (Notar Polz) je prestavljen iz Kranjske gore v Trebnje.

— (Priporočilo.) Vsem učiteljem in prijateljem slovenske ljudske šole, posebno tudi vsem mnogim slovenskim čitalnicam in bralnim društvom po Slovenskem živo priporočamo, da ne pozabijo podpirati in naročevati z novim letom časopis „Slovenski Učitelj“, katerega izdaje društvo učiteljev za slovenski Štajer. Ta vseskozi naroden in napreden šolski list, ki se tiska v Mariboru v g. Pajkovi narodni tiskarni, in velja na leto tri gld., na pol leta 1 gld. 50 kr. (naročnina se pošilja blagajniku uč. društva nadučitelju Št. Kovačiču v Središči (Polstran) na Štajerskem) — zasluži vse podpore od narodne strani.

— (Čitalnice Metliške) novi zastopniki so: Predsednik g. Navratil, tajnik g. Furlan, blagajnik g. Soretič; odborniki: gg. bar. Vranicani, Ganzel, Kapele, Fleišman; namestniki gg. Kamenšek in Cožek.

— (Močna pest.) V Št. Vidu nad Ljubljano so se bili te praznike kmetje stepli. Eden je družega s tako silo s pestjo udaril po obrazu, da mu je celo zgornjo čeljust skoro čisto odbil, in dvomi se, da bi se zarasla.

— (Živinsko kugo) v Trnovem konstatira v „L. Z.“ tudi deželna vlada. (Glej naš dopis.)

— (Ljutomerski okrajni zastop) pokazal je v svojem občnem zboru 21. t. m. svojo veliko prijaznost do šole. Za novo šolsko poslopje v Ljutomeru je namreč 4000 gld. podpore naklonil. Zidati bode pa tudi treba vsled tega sklepa prav prostorni šolski hram, da bode mogoče v više razrede sprejemati otroke iz vsega našega okraja.

— (Iz Gorice) se nam piše: 23. t. m. ob 6. uri zvečer je imela goriška čitalnica svoj letni občni zbor in novo volitev odbora. Predsednik g. Jeglič je bil per acclamationem izvoljen. Odborniki so: gg. V. Dolenc, blagajnik z 34 glasovi; prof. Erjavec z 35 glasovi (izmed 37 volilcev), Hribar

z 35 gl., Budal z 35 gl., Vidic z 35 gl., Ferfila Ant. z 34 gl., prof. Šantelj z 26 gl., prof. Vodušek z 29 gl. Namestnika sta: Leban Avg. z 25 gl., Jakopič Avg. z 21 gl. Nadejamo se, da bode novo izvoljeni odbor složno in marljivo delal, da ohrani tudi za naprej slavno ime goriške čitalnice, našega edinega narodnega ognjišča!

— (Popravek.) Piše se nam: V dopisu iz Novega mesta natisnemem v 293. št. „Slov. Naroda“ se nahaja na prvi polovici zadnje strani odstavek: „Isto tako . . . pritrtili.“ Ta odstavek je v protislovji z izidom obravnave zoper Fr. Metelka. Stvar je taka: Glede krivnje je bilo stavljeno na porotnike le eno vprašanje, in to so porotniki enoglasno pritrtili. Dalje so bila na porotnike stavljena 4 vprašanja glede uzrokov, ki hudobni naklep izključujejo, in sicer: 1. Ako se je storilec potrebne brambe poslužil, 2. ako je meje potrebne brambe prekoračil, 3. ako je zločin v polni pijanosti in 4. ako je dejanje v kaki drugi zmotljenosti misli storil. Vsa navedena štiri vprašanja so porotniki enoglasno zanikali.

— (Nov jugoslovanski list) je začel dvakrat na teden pod imenom „Krajišnik“ v hrvatskem jeziku izhajati v Vinkovcih v vojni granici. Njegov program je čisto jugoslovanski. V prvem, programnem članku pravi mej družim. „Braća Hrvati, Srbi, Slovenci i Bugari jesu prirodni i najpreči saveznici. Mi čemo težiti, da se od sada što življe razvije narodna suglasnost i uzajamnost izmedju svih tih južnih Slavena. Ponavljajući ovdje ovu svečanu izjavu uvjeravamo čitaoce svoje, da čemo kao i do sada, tako i u napredak u svima ma kako težkimi prilikama stajati vjerno uz tu narodnu zastavu i raditi svom snagom, da se oživotvori velika misao slobode i bratstva — ujedinenja narodnoga. Krvavo izkustvo potvrdilo je, da usamljeni pokušaji ovog ili onog diela pritiskanih Slavena, nevede željenoj cieli. Vrieme je, da se jednom započne raditi za onu suglasnost duhova, koja će učiniti da svi narodi na jugoiztoku Evrope u isto doba i zajedno prenu za obću slobodu i budućnost. Sve što bi sijalo neslogu i razdor, izrivalo provalu medju njima, sve to treba na stranu staviti.“

— (Uradna c. kr. „Laibacher Zeitung“) je prinesla čez dolgo včeraj en „original-artikel“ v katerem psuje „Sloven-

„Vi se šalite z revščino, tega ni potreba, to ni lepo od vas.“

„Če se hočeš ženiti, dobiš lahko najbogatejšo v fari. Pavlina je revna, ki nima ničesar razun mene in kdo ve kako dolgo, jaz sem se postaral.“

„Ne, ne Žagar ne govorite tako, vi se motite, vi me ne poznate! V fari je mnogo deklet, bogatih, mladih, a le ena Pavlina, le ona katero ljubim, ljubim bolj kot samega sebe.“

„To so le bolesti za trenotek, verjemi mi, kar govoriš in terdiš Valentin. Jutri se morda sramuješ, da si govoril tako brez pametno denes ali meniš ko bi ti jaz verjel: to so neumni ti berači.“

„Gorje, ne govorite dalje kaj tacega, to je preveč, tega nisem zaslužil!“

Nekoliko je zopet vse tiho.

„Jaz nemam nič zoper te Valentin“, povzame čez nekoliko ginjen Žagar. „Učen si,

delaven si, mlad, vse lepe lastnosti imaš, a za mojo Pavlino nisi, ker nisi njene mere, to je edini vzrok, da ne morem verjeti tvojega govorjenja. Tudi tvoj oče še živi. On ima vse v rokah, on ti bode izbral nevesto bogato, imenitno, Pavline bi ne hotel poznati. Pustiva toraj te reči, ki so brez pametne!“

„Ne, ne, to je napačno oče Žagar. Meni, mojemu srcu ne mine, ne sme nihče zapovedovati, nihče in vsiljevati reči, s katerimi se ne strinjam, to vam obljubujem denes in vselej!“

„Lepo, lepo je to. Kakor sem rekel, dober mladenič si, rad te imam, vesel sem če me kedaj obišeš ali kaj več ne smem, ne morem priterditi.“

Izgovorivši odide stavec v mlin. Valentin obsedi na klopi sam, sam, tako sam.

V tem trenutku se zapre malo oknice mlinarjeve sobe. Ženska podoba si zakrije

obraz z rokami in solze, britke solze se ji vdero po nježnem licu in padajo na belo dlan. Videla ga je, čula je njun pogovor in to je dovolj, preveč, preveč za njeno neizmerno ljubeče serce.

Zopet je vse tiho. Lesamotno mlinsko kolo se vrti, voda se peni in dela sreberne valove ob jezu in Žagar hodi z močnatnim obrazom okoli kamnov in stresuje z glavo, kakor bi ne mogel razumeti nekaj, kabor bi premišljeval nekaj posebnega.

Tamkaj po sneženi stezi pa stopa proti vasi mlad človek. Mnogo potov postoji, zre tja od koder je prišel in zre zopet dalje, a ne domu, temuč v vaško kerčmo, kjer hoče vtopiti v vinski kapljici, vse, vse, sebe, ves svet, vse to črno gorje, ko bi se le dalo in bi se.

(Dalje prih.)

ski Narod." Dvomimo sicer, da bi bil ta "or. art." v slovenskih rečeh ignoranti, pod Hohenwartom udinjani in vsaki vladi služeči urednik M. sam spisal, a mogoče je vendar, da vsaj v psovanji more tudi on "originalen" biti, da si sicer njegov posel ne sega čez umetnost: s škarjami izrezovati in redigirati c. kr. nemški uradni list kranjske dežele, kateri se pase iz c. k. inseratov, ki se zopet plačujejo iz davkovskega denarja in izhaja brez štempla. Tak list, ki ima vsaj dve sto naročnikov menj nego mi, in še skoro vse naročnike c. k. prisiljene, nema nobene pravice, brojiti naročnike "Slovenskega Naroda." In ako se „L. Ztg.“ celo uredniku „Slovenskega Naroda“ predrzne reči, da naj bode pisar listovih adres, odgovorimo gospodu glavnemu uredniku ces. kr. „Laibacherice“ g. Müllerju, ker uže oseben postaje, da je na vse zadnje morda še vendar častnejše biti pisec adres, kar nam on še le privošči in želi, nego pa poleg službe oficijalnega žurnalista, ki je včeraj Hohenwarta hvalil, dokler mu je ta jesti dajal, denes ga pa sem ter tja grdo napada, ker Auerspergom služi — biti še preskrbljevalec péstunjskih služeb, podajač brezslužbenih kálnaric, postrešček ali „dienstmann“ vacirajočim deklam, poslužni postrežnik „hausknechtom“, ki službe in raznim solidnim partijam iz ulice, ki kakov kabinet iščejo itd., — kar nam g. glav. uredniku c. kr. „Laibacherice“ nij treba svetovati, — ker to je uže. Taka žurnalistična „mädchen für alles“ naj bi vendar premislila, predno začne z osobnimi invektivami, da sama močno v koprivah sedi.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenec in je boljše nego dojnilno mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svétnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda,

Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo družih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svétnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svétovalec in člen mnogo učeni družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842. Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka. Izkušnja tajnega sanitetnega svétovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856. Ponavlja je izrekan gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svétovalec. Spričevalo št. 76.921.

Obergimper, (Badensko), 22. aprila 1872. Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik. Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni. Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik. St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišči v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière gaje ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehaje sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanje in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanji in hujšanju.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., t funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. n 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu n v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Da-

vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, aakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijalskih trgovcih; tudi razpošilja dnajška hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah sli povzetjih.

Tujci.

27. decembra:

Pri Slonu: Bamberg iz Gradca. — Leban iz Trsta. — Švingshakel iz Štirskve. — Karlovski iz Trsta. — Bačić, Sablih iz R. ke.

Pri Maliči: Papa iz Kočevja. — Fischer iz Dunaja. — Ludwig iz Litije. — Puckenmayer iz Dunaja.

Pri Zamoreci: Sušnik iz Gorice. — Ros iz Ljubljane. — Zadnik iz Krškega. — Asseo iz Soluna. — Sarnic iz Bistrice. — Laušek iz Gorice. — Plaser iz Račjega. — Gorišek iz Ljubljane. — Zupančič iz Gorenjskega.

Okrožnica.

Ker smo sledede špeciialitete po prav nizkej ceni nakupili, je tedaj moremo tudi le po prav nizkej ceni (192-11)

razprodavati.

S posebnim spoštovanjem

Dunajsko tisko-tovarniška založna na katun, Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3.

Cenik:

1 tucat batistnih rutic otroških z barvenim okrajem 85 kr.

1 tucat batistnih rutic dekliskih z barvenim okrajem in obrobljeno gl. 1.

1 tucat batistnih rutic damskih z barvenim okrajem in obrobljeno gl. 1.30.

1 tucat jaconet-rutic damskih z barvenim okrajem gl. 1.60.

1 tucat žepnih rutic za gospode z barvenim okrajem in obrobljeno gl. 2.50. Ravno isti prve sorte in elegantni gl. 3.

1 jedina damska rutica prve sorte batist-clair z različnimi monogrami érk, (všito ročno delo) 80 kr.

1 tucat belo-platnenih rutic gl. 2.

1 tucat angleško-zdravilnih frotirnih rutic gl. 3, pripravneje in bolje, nego goba.

1 tucat angl. piqué-obrisalov gl. 5.

1 tucat turšk. kopelnih obrisalov gl. 9.

1 par (2) piqué-odej na posteljo, z raznovrstnimi podobami in barvami gl. 6.

1 koberec pisane barve in strižnega blaga za predposteljo gl. 2.50.

1 koberec za predposteljo, večji gl. 3.50.

1 svilnata ruta damska za okolo vratu gl. 1.

1 svilnata ruta damska večji in iz elegantne robe gl. 1.50.

1 berol. voln. vratna ruta za gospode gl. 1.

1 berol. voln. vratna ruta iz elegantne robe gl. 1.50.

1 sviln. vratna ruta za gospode gl. 2.

1 sviln. vratna ruta iz elegantne robe gl. 3-4.

1 garnitura mizne naprave (pri obedu) za 6 osob gl. 4.50.

1 garnitura mizne naprave za 12 osob gl. 9.

Na posebno zahtevanje razpošiljamo tudi popolni cenik zaloge naše, dalje zagotvjlamo, da pošiljamo le dobro blago, ter končno iskreno priporočamo našo firmo in závod.

Wiener Cattun-

Druck - Fabriks - Niederlage,

Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3,

za cerkvijo, nag. otii zakristije.

■ Ta cenik naj se blagovoli shraniti, ker se le redko priobčuje. ■

Dunajsko tisko-tovarniška založna na katun, Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3.

Kredite akcije
London 236
Napoli 110
U. K. cektini 8
Srebro 105
80

Za pljučne, srčne in živčne bolezni neprecenljivo!

Libigov Kumi-izleček.

Ker imam zahvaliti moje ozdravljenje in ohranjenje močij Vašemu čislavemu Kumi, še sedaj namreč ne morem nič jesti, naročam tedaj sledi naročilo. Opoenjam, da bolham uže 10 let na želodečni bolezn in da Vaš Kumi blagodarno učinkuje. Franc Rohr.

Kar sem uže 20 steklenic Vašega Kumi izlečka porabil, se počutim precej dobro, toraj mi zopet pošljite (sledi naročilo).

E. Hüttig.

Vaš Kumi izleček je moj gospéj prav dobro koristil, se bolje počuti, po uživanju treh steklenic Kumi dobil sem okrepečajoče spanje a nagnenje k jedi. Toraj mi pošljite (sledi naročilo).

W. Diesbach, lastnik tiskarne.

Blagovolite mi poslati 12 flaconov, ako mi bodo tako koristili in lajšali, kot nedavno poslani 4 flaconi, nij nobenemu peresu moč popisati ta čudež.

J. F. Wendschuh, tovarnik.

Vaš izleček je pri prvih 6 flaconih meni tako izvrstne službe izkazoval, da se mi nij moč zahvaliti in v imenu bolehnega človečanstva moram le prositi, naj se vse poskusi, da bodo prav mnogi deležni te dobrote.

S. Lowinsky.

Knjižica od dr. Weila brezplačno in franco.

Cena 1 flacona 1 gold. a. v., v zabojih ne manje, nego 4 flac., razpošilja Glavna zaloga Libigovega Kumi-izlečka, Berolin, Friedrichstrasse 196.

Znesek naj se pri naročenju takoj blagovoli vpslati, ker za Avstro-Ogersko ne pošiljamo poštini povzetjem.

NE. Nasih zavodov zdravnik so pripravljani vsaki čas, po vpslanej zdravilnej vesti dotičnemu bolniku podati zdravniške informacije in sicer celo brezplačno.

V prospeli občinstva samega smo pripravljani, dobro priporočanim firmam izročiti prodajo.

(315-4)